

فرمودید مهم ترین کار جلوگیری از صدور مجوزهای جدید است، اما چطور باید از ساخت و سازهای جدید و ادامه پروژههای بزرگ جلوگیری کرد؟ حتی بعضی از آنها با فروش سهام، مردم را در این کار سهیم کرده اند مانند پدیده که ده هزار سهام دار دارد.

این که می گویند دیگران مجوز صادر کرده اند و ما کاری نکردیم، اولاً باید گفت این ایراد به همه وارد است نه به شخص یا افراد خاصی. جدای از این مسئله، هر ۴ سال انتخابات شوراهای در سطح کشور برگزار می شود و مردم نمایندگان خودشان را معرفی می کنند. اگر آن شورایی که این مجوزها را صادر کرده است، مورد تایید مردم بود دوباره انتخاب می شد، یعنی مردم به خاطر همین اشتباهات عده دیگری را انتخاب کردند. حالا این نمایندگان جدید نمی توانند بگویند چون این اشتباهات قبلاً صورت گرفته است، کاری از دست ما ساخته نیست، بلکه باید با مصوبات جدید، جلوی آنها گرفته شود. امروز دین داری و ولایت مداری مهم ترین ملاک مردم برای انتخاب نمایندگانشان است، این نماینده متدین باید اگر با اقدامی مواجه شد که برخلاف دین است در مقابل آن بایستد. یا شهرداری اگر واقعا معتقد است ساخت و سازهای جدید اشتباه است باید پروانه های آنها را لغو کند. چطور شهرداری از ساخت خانه کوچکی که یک خانواده ضعیف در حاشیه شهر می سازند به شدت جلوگیری می کند و قوانین متعددی برای آن تصویب می کند ولی برای جلوگیری از فعالیت سرمایه داری که در تقابل با امام رضا (ع) قرار گرفته است هیچ برخوردی صورت نمی گیرد. این یک عذر بدتر از گناه است. باید برای آنها راهکاری بیابند؛ این مجوز برای ساخت ده طبقه صادر شده است اما حالا این مجوز را به شش طبقه کاهش دهند. مردم مشارکت کرده اند، سهام ها به مردم بازگردانده شود. اما این تصور که سهام بخش زیادی از این پروژه ها است کاملاً اشتباه است، بلکه عده سرمایه آنها از تسهیلات بانکی است. باید با بررسی های دقیق، سهم مردم و تسهیلات بانکی در این پروژه ها مشخص و اطلاع رسانی شود تا مردم بدانند چه اتفاقی در این شهر در حال رخ دادن است. بخش عمده ای از سرمایه پدیده شاندریز از تسهیلات بانکی و سرمایه نظام است. اگر می خواهیم مردم در مسائل اقتصادی کشور مشارکت کنند چرا این سرمایه گذاری را در بخش های دیگر مانند تولیدی که این قدر مورد تاکید مقام معظم رهبری

است انجام نمی دهیم. چرا این سرمایه گذاری در حوزه کشاورزی و صنعت انجام نمی شود. برنامه ریزان و طراحان اقتصادی کشور در این زمینه بررسی و تحقیق کنند که این مجتمع های تجاری و تفریحی در سطح استان چقدر در توسعه اقتصادی استان موثرند؟ الان در سطح استان مشکلات اقتصادی فراوانی وجود دارد؛ صنایع مادر ما تنها به فولاد نیشابور محدود شده است. لوازم یدکی ایران خودرو را در استان پهنآور خراسان رضوی که نمی توان صنعت مادر دانست. اگر یک مقایسه بین مشهد و اصفهان صورت بگیرد مشخص می شود که ما چقدر در توسعه اقتصادی شهر ناموفق بوده ایم؛ مسافری که وارد شهر اصفهان می شود چقدر در این شهر خرج می کند؟ مسافران شهر مشهد چند

در بالاترین پیک مسافر که ایام نوروز است، حدود ۶۰ درصد ظرفیت هتل های بزرگ مشهد کامل شده است و ۴۰ درصد آن بدون استفاده مانده است. در حالیکه در همان ایام مسافران زیادی باید آن شب های سرد را در زیر باران و در کمپ ها و حاشیه پارک ها سپری می کردند. چندین بار مقام معظم رهبری در مورد ساخت اسکان ارزان قیمت در مشهد تذکر دادند، در اکثر جلسات به دولت و مسئولین استانی یادآوری کردند

آپارتمان مجلل در خیابان امام رضا (ع) ساخته شده است ولی دریغ از ساخت یک هتل ارزان قیمت برای مسافران ضعیف. به ما می گویند که ما مخالف گردشگر و گردشگر خارجی هستیم، آن ها که حاضر نمی شوند در کمپ و هتل های ساده زندگی کنند. متأسفانه مسئولان استانی، الگوی شهر مقدس مشهد را شهر های پیشرفته اروپایی و آسیای شرقی قرار می دهند. الگوی هتل ها و مکان های تفریحی آن شهرها در مشهد قابل پیاده سازی است؟

مسافری که از ابتدای خواهد به مشهد بیاید تا هم به زیارت امام رضا (ع) برود و هم به مکان های تجاری و تفریحی شهر سرزنند، مطمئناً زیارت را در حاشیه قرار خواهد داد. یعنی یک بار به زیارت می رود و بقیه روز را در بازار و مکان های تفریحی می گذراند. آیا جایگاه مشهد و حرم امام رضا (ع) واقعا به همین صورت باید تعریف شود؟ یا باید میحتاج زائر را آماده کنیم و در دسترس او قرار دهیم. یعنی نوع نگاه ما به توسعه شهر باید مورد بررسی و دقت قرار گیرد؛ ما می خواهیم مشهد یک شهر گردشگری و تفریحی-تجاری باشد که حرم امام رضا (ع) در کنار آن قرار دارد یا اینکه زائر امام رضا (ع)، بتواند از مکان های اقامتی و تجاری هم در این شهر استفاده کند. اتفاقاً هیچ یک از این مکان ها، برای جلب گردشگر در این شهر موفق نیستند؛ زیرا گردشگری که قصد تفریح و سرگرمی دارد کشور ترکیه را ترجیح می دهد. بخش عمده گردشگران کشور، در مشهد و به خاطر امام رضا (ع) هستند. در سال گذشته یک میلیون و ۲۰۰ هزار مسافر خارجی داشتیم. واقعا گردشگری که وارد این شهر می شود برای مکان های تفریحی و تجاری به مشهد می آید یا برای گردش سفر می کند؟ در حالی که این مکان ها در جاهای دیگر به شکل خیلی مناسب تری وجود دارد.

بنده قصد تایید کار وهابی های عربستان را ندارم ولی اگر مقایسه ای انجام شود معلوم می شود که آنها در کار خودشان بهتر عمل می کنند. سرمایه گذاری آنها در مکه و مدینه است و توسعه اصلی این شهرها هم مربوط به مسجد الحرام و مسجد النبی است. سابقه مدیریت و تجربه مدیران این شهر از تمام مدیران ما بیشتر است، از مشاوران خارجی هم کمک می گیرند، وابستگی و غرب گرایی هم که در آنها کاملاً مشخص است، اما سرمایه گذاری اصلی آنها در مکه و مدینه اتفاق می افتد زیرا می دانند که علت اصلی جلب گردشگر در این کشور، همین مکان های مذهبی است.